

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои педагогӣ Камолзода Сайфиддин ба диссертатсияи Нодирзода Сайзароб Сайали дар мавзӯи “Таҳаввул ва рушди раванҷҳои библиографияи тоҷик дар замони шуравӣ (солҳои 1960-1990): дастовардҳо ва мушкilot” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (Phd), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D091000 – Кори китобдорӣ (6D091001 – Китобхонашиносӣ, библиографишиносӣ ва китобшиносӣ)

Мутобикати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ ва мундариҷаи диссертатсияи Нодирзода Сайзароб Сайали “Таҳаввул ва рушди раванҷҳои библиографияи тоҷик дар замони шуравӣ (солҳои 1960-1990): дастовардҳо ва мушкilot” ба зербандҳои 1.2, 2.7 ва 2.9-и банди 3-и шиносномаи ихтисоси 6D091000 – Кори китобдорӣ (6D091001 – Китобхонашиносӣ, библиографишиносӣ ва китобшиносӣ) мутобикат мекунад. Сохтор ва масъалаҳои дар он баррасишаванда, мақсаду вазифаҳои таҳқиқот низ ба ихтисоси илмии зикршуда мутобик ва ҷавобгӯ мебошанд.

Мухимияти мавзӯи диссертатсия. Таҳқиқоти мазкур нишон медиҳад, ки то кунун дар илми таърихи библиографияи тоҷик раванҷҳои ташаккул, таҳаввул ва мушкilotу дастовардҳои библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990-уми асри XX мавриди омӯзиши ҳамаҷониба қарор нагирифтаанд. Аз ин рӯ, таҳқиқи таҳаввул ва раванҷҳои рушди библиографияи тоҷик дар замони шуравӣ (солҳои 1960-1990) саривақтӣ буда, барои муайян намудани дурнамои рушди библиография аз ҷиҳати иҷтимоӣ ва таърихӣ аҳаммияти илмӣю амалиро доро мебошад.

Мухим будани таҳқиқи мавзӯи мазкур боз дар он зоҳир мегардад, ки мавриди омӯзишу баррасӣ қарор гирифтани таҷрибаи фаъолияти библиографияи китобхонаҳо ва марказҳои библиографӣ дар солҳои 1960-1990-уми асри XX барои асоснокнамоии таърихи падидаӣ, марҳилаҳои инкишофи назария ва амалияи библиографияи тоҷик шароит фароҳам оварда, ҷиҳати муайяну мушаххас намудани мушкilotу дастовардҳо ва дурнамои рушди он мусоидат менамояд.

Сатҳи навгонии натиҷаҳои диссертатсия ва нуқтаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда. Навгонии илмӣ таҳқиқот аз он иборат аст, ки дар он бори аввал дар таърих ба маводи бойгонӣ, маъхазҳои ҷопӣ ва теъдоди зиёди асарҳои библиографӣ, раванҷҳои таҳаввул ва рушди библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990 таҳқиқ шудааст. Ҳамчунин, ҷиҳати ҳалли масъалаҳои дар таҳқиқот тарҳрезӣшуда,

теъдоди зиёди адабиёти чопӣ ва маводи интишорнаёфта мавриди коркард ва омӯзиш қарор дода шудааст, ки бештари онҳо аз нигоҳи илмӣ бори нахуст баррасӣ гардидаанд. Дар баробари дастовардҳо, инчунин, камбудиву мушкилоти ҷойдошта дар фаъолияти библиографии китобхонаҳо ва марказҳои библиографӣ низ баррасӣ ва роҳҳои ҳалли онҳо барои рушди минбаъдаи библиография дар шароити соҳибистиклолии Тоҷикистон муайян ва тавсияҳои мушаххас пешниҳод карда шудаанд.

Таҳқиқоти диссертатсионии Нодирзода Сайзароб Сайали дорои як чанд натиҷаҳои муҳимми илмист, ки бори нахуст дар илми библиографишиносии тоҷик пешниҳод гардида, аз арзишҳои назариявӣ ва амалӣ бархӯрдор аст. Муҳимтарин нуктаҳои илмие, ки диссертант ба ҳимоя пешниҳод намудааст, аз инҳо иборатанд:

- асоснок намудани библиографишиносӣ ҳамчун илми мустақил, ки дар давраи таҳқиқшаванда масъалаҳои рушди самтҳои афзалиятноки библиография: созмондиҳии дастгоҳи маълумотию библиографӣ, услуби таҳияи навъу шакл ва жанрҳои мухталифи дастурҳои библиографӣ, роҳандозии хадамоти маълумотӣ-библиографӣ, иттилоотӣ-библиографӣ, тавсиявӣ-библиографӣ ва омӯзишу тарғиби донишҳои библиографиро мавриди таҳқиқу баррасӣ ва таҳлил қарор додааст;

- дастовардҳои назарраси рушди библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990 аз бисёр ҷиҳат ба омилҳои зерин: зиёдшавии теъдоди нашри китоб ва матбуоти даврӣ; таъсиси китобхонаҳои нав ва роҳандозии низоми нави марказонидани китобхонаҳо; афзудани эҳтиёҷоти иттилоотии ҷомеа; вусъат ёфтани фаъолияти марказҳои библиографӣ ва шуъбаҳои библиографии китобхонаҳо; тайёр кардани мутахассисони баландихтисос дар муассисаҳои таҳсилоти миёна ва олии касбии соҳаи китобдорӣ дар ҷумҳурӣ ва берун аз он; созмондиҳии курсҳои тақмили ихтисос, бозомӯзӣ ва семинарҳои омӯзишӣ, робитаи ногусастанӣ доранд;

- равандҳои таҳаввул ва рушди фаъолияти Палатаи давлатии китобҳои ҶШС Тоҷикистон (минбаъд ПДКТ) мавриди таҳқиқ ва омӯзиш қарор дода шуда, функцияи он аз ҷиҳати назарӣ ва илмӣ-методӣ асоснок карда шудаанд;

- муҳиммият ва аҳаммияти баргузориҳои экспедитсияҳои илмӣ, ҷиҳати ҷамъоварӣ, коркарди адабиёти дастрасшуда ва дар заминаи он таҳияи дастурҳои нави библиографии чопӣ ва электронӣ, ки бо сабабҳои айниву зехнӣ он осори чопӣ дар силсилаи дастурҳои библиографии ҷорӣ ва тарҷеъии Палатаи давлатии китобҳои

Тоҷикистон шомил нашудаанд, зарурияти аввалиндараҷа пайдо мекунад;

– таҷрибаи ғании марказҳои библиографӣ, аз қабилӣ КМТ, КМИ ба номи И. Ганди АМИТ, КДБҶ ба номи М. Миршакар, КҶИТТ, Китобхонаи давлатии патентию техники ва китобхонаҳои илмӣ мактабҳои олии ҷумҳурӣ мавриди омӯзиш ва хулосагирӣ қарор дода шуда, ҷойгоҳ ва саҳми бузурги онҳо дар таҳаввул ва рушди библиографияи илмӣ-ёрирасон ва тавсиявӣ баррасӣ ва собит шудааст;

– шартҳои муҳимми таҳаввул ва рушди минбаъдаи библиографияи тоҷик, ки аз бисёр ҷиҳат ба тақвияти заминаҳои моддиву техникии муассисаҳои библиографӣ, бо мутахассисони баландихтисос таъмин кардани марказҳои библиографӣ ва шӯъбаҳои библиографияи китобхонаҳо, тақмили сохтор ва зиёд намудани теъдоди нашри дастурҳои библиографӣ бо дарназардошти эҳтиёҷоти китобхонаҳо ва марказҳои иттилоотӣ, роҳандозии нашри дастурҳои библиографияи электронӣ ва тарғиби онҳо тавассути шабакаҳои интернетӣ вобастагии зич доранд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳо. Диссертатсияи муҳаққиқ бо забони хуби илмӣ таълиф гардида, андешаронӣ, сабки баён, таҳлилҳо, хулосаю тавсияҳо мантиқию мушаххас мебошанд. Мақолаҳои батабърасонидаи муҳаққиқ низ муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос намуда, аз лаёқати илмӣ довталаби дараҷаи илмӣ шаҳодат медиҳанд. Хулосаи диссертатсия низ хуб аст, муҳаққиқ тавонистааст, ки дар 8 банду 22 зербанд асоситарин натиҷаҳои бобҳову фаслҳои таҳқиқоти худро ба таври муҷаз баррасӣ намояд. Тавсияҳои муҳаққиқ низ мантиқӣ пешниҳод шудаанд.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ. Аҳаммияти илмӣ ва амалии таҳқиқот дар он зоҳир мешавад, ки дар китобхонаҳо ва марказҳои библиографӣ библиографияи тавсиявӣ дар солҳои 1960-1990 нисбат ба дигар навъҳои библиографияи тоҷик рушд намуда, дар қонеъ гардонидани ниёзҳои иттилоотии оммаи васеи хонандагон, хизматрасонии библиографӣ, тарғиби адабиёт ва роҳҳои самарабахши роҳбарӣ ба хониш саҳми муносиб гузоштааст, ки ин сабақи таърихӣ омили муҳимми рушди библиографияи тоҷик дар замони соҳибистиклолӣ мебошад. Натиҷаи таҳқиқот дар шакли пешниҳоду хулосаҳои илмӣ манзури олимон, мутахассисон ва китобдорони ҷумҳурӣ гардида, хангоми навиштани рисолаҳои ҷамъбасти оид ба таърихи библиографияи тоҷик, дарсномаву барномаҳои таълимӣ барои донишҷӯёни факултети китобдорӣ ва иттилоотшиносӣ, таҳияи концепсияҳо, барномаҳои рушд ва лоиҳаҳои

давлатӣ, мавриди истифода қарор мегирад. Натиҷаҳои таҳқиқот, инчунин дар иҷрои корҳои илмӣ-таҳқиқотии олимону мутахассисон, унвонҷӯёну донишҷӯён ба сифати манбаи муҳимми илмӣ хизмат намуда, ба фаъолияти омӯзгорӣ, аз ҷумла хондани лексияҳо ва баргузори дарсҳои амалӣ аз ҷанҳои таълимӣ: «Библиографишиносӣ», «Таърихи библиографияи тоҷик», «Услуби таҳияи дастурҳои библиографӣ» мусоидат менамояд.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертант дар 3 дастури методӣ библиографӣ ва 21 мақолаи илмӣ инъикос ёфтаанд. Аз ҷумла 5 мақолаи муаллиф дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таърифи расидаанд.

Мундариҷаи диссертатсия: Диссертатсия дар ҳаҷми 202 саҳифаи матни компютерӣ таълиф гардида, аз муқаддима, ду боб, ҷаҳор фасл, ҳулоса, феҳристи манбаҳо ва рӯйхати адабиёти истифодашуда (346 номгӯй), замимаҳо (9 ҷадвал), иборат аст.

Соҳтори диссертатсия аз муқаддима, мубрами мавзӯи таҳқиқот, дараҷаи таҳқиқи мавзӯи илмӣ, тавсифи умумии таҳқиқот, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, объект ва мавзӯи (предмет) таҳқиқот, фарзияи таҳқиқот, марҳила, макон ва давраи таҳқиқот, асосҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқот, сарчашмаи маълумот, заминаҳои эмпирикии таҳқиқот, пойгоҳи он, нағзони илмӣ таҳқиқот, нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои паҷӯиш, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доғалаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, тасвир ва амалисозии натиҷаҳои диссертатсия, интишорот аз рӯи мавзӯи диссертатсия, соҳтор ва ҳаҷми диссертатсия иборат мебошад.

Боби якуми диссертатсия “Пайдоиш, таҳаввул ва рушди назария ва амалии библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990” унвон дошта, аз ду зербоб иборат мебошад. Муҳаққиқ заминаву омилҳои пайдоиш, таҳаввул ва рушди назарияи библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990-ро мавриди баррасӣ қарор додааст. Таърифи муаллиф зикр кардааст: “Ҳадаф аз омӯзиши мавзӯ дар заминаи таҳлили осори илмӣ олимони соҳа муайян намудани самтҳои афзалиятноки илмӣ библиографишиносии тоҷик мебошад. Илова бар ин, таҳқиқот имкон медиҳад, ки қабл аз ҳама, тавсияҳои илман асоснокшуда барои рушди минбаъдаи соҳа ва таҳқиқи алоқамандии афкори муҳаққиқони тоҷик дар инкишофи библиографияи тоҷик ҳамчун соҳаи илм пешниҳод мегарданд” [диссертатсия, с. 24]. Дар идома муаллиф мафҳуми

«библиографишиносӣ»-ро дар асоси назарияи олимони варзидаи соҳаи библиографияи тоҷик Р. Шарофзода, Қ. Бӯриев, Г. Маҳмудов, Қ. Ғуломзода ва дигарон ба баҳсу баррасӣ кашида, сипас андешаи худро чунин пешниҳод намудааст: “Библиографишиносӣ ҳамчун илми мустақил дар таҳқиқу баррасии масоили марбут ба заминаҳои пайдоиш, давраҳои ташаккул ва қонуниятҳои инкишофи библиография, созмондҳои дастгоҳи маълумотию библиографӣ, вижагиҳои услуби таҳияи навъу шакл ва жанрҳои мухталифи дастурҳои библиографӣ, роҳандозии хадамоти маълумотӣ, иттилоотӣ, тавсиявии библиографӣ ва омӯзишу тарғиби донишҳои библиографӣ саҳм мегирад” [диссертасия, с. 25]. Яке аз мақсадҳои таҳқиқоти илмӣ пешниҳоди роҳҳои ҳалли масоили норушану сарбаста мебошад. Воқеан, таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки библиографишиносии тоҷик имрӯз низ мувоҷеҳ ба мушкилот аст. Чуноне ки муаллиф зикр кардааст, “набудани мафҳуми ягонаи миллии библиографишиносӣ ва истеъмоли ибораҳои ҳаммаъноӣ «фехрист», «китобнома», «нишондиханда», «фехристнигорӣ», «китобноманигорӣ», «библиографинамоя», инчунин набудани маркази ягонаи ҳамохангсозии истифодаи мафҳумҳо ва роҳандозии корҳои илмӣ-таҳқиқоти марбут ба масоили библиографишиносӣ, бо дарназардошти эҳтиёҷоти библиографии гурӯҳҳои гуногуни хонандагон нашр нашудани силсилаи дастурҳои библиографӣ, низоми дастрасӣ ба осори библиографӣ ва ғайра” масъаласе мебошад, ки бояд роҳи ҳалли худро ёбанд. Ҳамзамон, муҳаққиқ барои ҳалли мушкилоти зикршуда ва рушди ояндабинии соҳа пешниҳодҳои мантиқӣ ироа намудааст, ки зикри онҳо фурсати бештарро талаб менамояд. Бинобар ин, ба саҳифаҳои 26-27-и диссертасия тавачҷуҳ менамоям. Инчунин, зербобҳои боби аввали таҳқиқот “Заминаҳои пайдоиш, таҳаввул ва рушди назарияи библиографияи тоҷик дар солҳои 1960-1990” ва “Фаъолияти Палатаи китобҳои Тоҷикистон ҳамчун маркази библиографияи давлатӣ дар солҳои 1960-1990” низ хеле хуб таҳлилу баррасӣ шуда, аҳаммияти баланди илмӣ-таърихӣ доранд. Як нукта мавриди таъкид аст, ки муҳтавои диссертасия нишон медиҳад, ки муаллиф дар пайдо кардани сарчашмаҳо ҷустуҷӯҳои зиёд карда, ба таҳқиқоти олимони хориҷӣ низ ошноии наздик дорад ва дар мавридҳои зарурӣ аз онҳо иқтибос овардааст. Ба андешаи инчониб, таҳқиқи масоили библиографияшиносӣ масъулияти баланд ва қовишҳои зиёдро талаб мекунад. Аз ин ҷиҳат, метавон гуфт, ки муаллиф дар таҳқиқи ин мавзӯ ба муваффақият даст ёфтааст. Дар

мачмуъ, комёбиҳои муҳаққиқ дар боби аввали таҳқиқот хеле зиёд ва барои соҳа басо зарур арзёбӣ мешаванд.

Боби дуюми диссертатсияи Нодирзода Сайзароб Сайали “Равандҳои таҳаввул ва рушди библиографияи илмӣ-ёрирасон ва тавсиявии тоҷик дар солҳои 1960-1990” унвон гирифта, аз ду зербоб иборат аст. Зимнан бояд қайд намуд, ки мақсади библиографияи илмӣ-ёрирасон осон намудани корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ ва касбӣ-истехсолии олимону муҳаққиқон ва мутахассисони соҳаҳои гуногуни илм мебошад. Яъне фаъолияти китобноманигорӣ ин пеш аз ҳама пешниҳод намудани иттилооти библиографӣ ба муҳаққиқон ва алоқамандони китоб мебошад. Инчунин, дар баробари ин мутобиқи вазифаҳои асосиаш библиографияи илмӣ-ёрирасон муваззаф аст, ки эҳтиёҷоти иттилооти библиографии мутахассисони соҳаҳои саноат, кишоварзӣ, сохтмон, нақлиёт ва хизматрасониро низ саривақт таъмин намояд. Мачмуан, дар ин боб ҳам муҳаққиқ тавонистааст мақсаду вазифаҳои гузашташударо бо сарбаландӣ ҳаллу фасл намояд.

Як хусусияти хосси таҳқиқоти мазкур дар он зоҳир мегардад, ки номи баъзе китобноманигорону феҳристнигорон, ки ношинохта ҳастанд, дар он зикр ёфта, ба меҳнату заҳмати онҳо арҷгузорӣ шудааст. Масалан, муаллиф зикр мекунад, ки “дар ҷамъоварию коркард, гурӯҳбандиву феҳристнигорӣ ва таҳриру ба ҷоп омадасозии силсиладастури библиографии «Илмҳои ҷамъиятӣ дар Тоҷикистон» саҳми мураттибони он: Л. С. Молчанова, М. Салимшоева, Д. Л. Дисская, А. М. Рыжикова, Х. З. Бузург-заде, Х. З. Махмадова, Н. В. Лебзина, Б. Касымов, А. И. Васильев, Х. Шоихтиёров, Х. С. Валиходжаева, М. Самеев, М. Т. Суяркулова, А. Г. Саттаров, А. Самиев, Т.Н. Мамонтова, К. В. Малюгина, Н. М. Мелибаева, М. Ф. Шарипова, М. Р. Раджабова, К.В. Киндрук ва муҳаррирони масъули нишондиханда: Д. Л. Дисская, Л. А. Кононенко, Е. А. Руденко, Л. А. Балужева, беандоза калон аст” [диссертатсия, с. 97]. Албатта, ин гуна нигоҳи мусбат ба фаъолияти библиографии шахсони зикршуда, як навъ подоши заҳматҳои кашидаи онҳо мебошад ва ба фаъолияти феҳристнигорони имрӯза такони ҷиддӣ мебахшад.

Дар идома бояд қайд кард, ки муаллиф кӯшидааст, ки набзи библиографияи солҳои 1960-1990-ро пурра омӯзад. Библиографияи тарҷеъиву ҷорӣ ва дигар анвои библиографияро таҳлилу баррасӣ карда, сабӣ намудааст, ки хурдтарин дастоварди библиографии он солҳо аз мадди назар дур намонад. Ҳамин кӯшишҳоро баррасиҳо ҳусни диссертатсияро афзун намуда, қиммати илмӣ онро боло бурдааст. Дар зербобҳои “Рушди библиографияи илмӣ-ёрирасони тоҷик дар

солҳои 1960-1990” ва “Равандҳои рушди библиографияи тавсиявии тоҷик дар солҳои 1960-1990” низ андешарониҳои мантиқиву судманд ба мушоҳида мерасад. Хулосаҳои бобҳо ҳам мантиқӣ пешниҳод гардидаанд.

Дар хулосаи умумии таҳқиқот андешаҳои муҳаққиқ ҷамъбаст гардида, аён мегардад, ки муаллиф кӯшидааст, ки баъзе масъалаҳои мубрамо низ ҳал намояд.

Ҳамин тавр, дар таҳқиқот кӯшиш, талош, ҷустуҷӯ, баррасиву қиёс ва саҳми шахсии муҳаққиқ ба ҳубӣ эҳсос мегардад. Муаллиф саъю талош намуда, масоили илмӣ дар пеш гузоштаашро дар сатҳи баланди илмӣ ҳалу ҷардааст.

Эродҳои оид ба таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Аслан таҳқиқоти илмӣ Нодирзода Сайзароб Сайали мусбӣ арзёбӣ мешавад. Он эродҳои, ки дар ин ҷо пешниҳод мегарданд, хусусияти тавсиявӣ дошта, ислоҳи онҳо дар оянда ҳусни корро меафзояд:

1. Хулосаҳо ва тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот тӯлонианд. Муҳаққиқ метавонист онҳоро мушаххасан дар 4-5 банд ҷамъбаст намояд.

2. Дар диссертатсия оид ба вежагӣ ва низоми воридоти нусхаҳои хатмӣ ройгони ҳуҷҷатҳо дар солҳои 1960-1990 кам тавачҷуҳ зоҳир карда шудааст.

3. Дар яке аз бандҳои вазифаҳои диссертатсия ва яке аз бандҳои фарзӣ таҳқиқот ҷамъоварӣ, коркард, мураттабсозии нишондиҳандаи библиографияи тарҷеъӣ «Библиографияи библиографияи Тоҷикистон дар солҳои 60-90-уми асри XX» ва таҳияву нашри он зикр гардидааст. Ин кор аз ҷониби диссертант бо таври зарурӣ ҳуб иҷро шуда бошад ҳам, аммо маълумот дар бораи ин асари воқеан фундаменталии библиографӣ ҳам дар диссертатсия ва ҳам дар матн автореферати он ниҳоят кам дода шудааст.

4. Дар диссертатсия таҷрибаи хориҷии китобноманигорӣ осори ҷопӣ мавриди омӯзиш, муқоиса ва баҳодиҳӣ қарор нагирифтааст.

5. Дар диссертатсия ғалатҳои имлоӣ ва техникӣ ба назар мерасад. Масалан, дар саҳифаи 147 дар ду маврид калимаи “Мабҳаз” навишта шудааст, ки ғалат аст. Инчунин, риоя нагардидани имлои нав низ ба мушоҳида мерасад (дисс., с. 70).

Эродҳои зикршуда ба ҳеҷ вачҳ қиммати илмӣ диссертатсияро коста намегардонад. Маҷмуан, таҳқиқот анҷомёфта ва барои рушди ояндаи илми библиографиносии тоҷик хеле зарурӣ аст.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Сабки навишти хосси диссертатсия аз он гувоҳӣ медиҳад, ки он бешубҳа таҳқиқоти инфиродии диссертант буда, муҳаққиқ тавонистааст, ки масъалаҳои гузошташударо мутобиқ ба талаботи мавҷуда ҳаллу ҷасл намояд. Таҳқиқот хеле бомасъулият иҷро шуда, дақиқ ба расмият дароварда шудааст. Он комилан ба талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мутобиқат мекунад.

Хулосаи ҷамъбасти оид ба сазовор донишони доғталаб ба дараҷаи илмий даҳлдор.

Хулоса, таҳқиқоти Нодирзода Сайзароб Сайали дар мавзӯи “Таҳаввул ва рушди равандҳои библиографияи тоҷик дар замони шуравӣ (солҳои 1960-1990): дастовардҳо ва мушкилот” ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯи ихтисоси 6D091000 – Кори китобдорӣ (6D091001 – Китобхонашиносӣ, библиографияшиносӣ ва китобшиносӣ) мебошад.

Муқарризи расмӣ:

номзади илмҳои педагогӣ, муовини
директор оид ба илм, захираҳои иттилоотӣ
ва хизматрасонӣ ба истифодабарандагони
Муассисаи давлатии “Китобхонаи миллӣ”-и
Дастгоҳи иҷроияи Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон
«26» 09 соли 2025

Камолзода Сайфиддин

Имзои С. Камолзодаро тасдиқ мекунам.
Сардори Раёсати кадрҳо ва қорҳои махсуси
Муассисаи давлатии “Китобхонаи миллӣ”-и
Дастгоҳи иҷроияи Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Исломов А.Х.

Нишонӣ: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
Ш. Душанбе, кӯчаи Техрон 5,
Телефон: (+992)918-23-28-22, 221-89-76
E-mail: kamolzoda70@mail.ru